

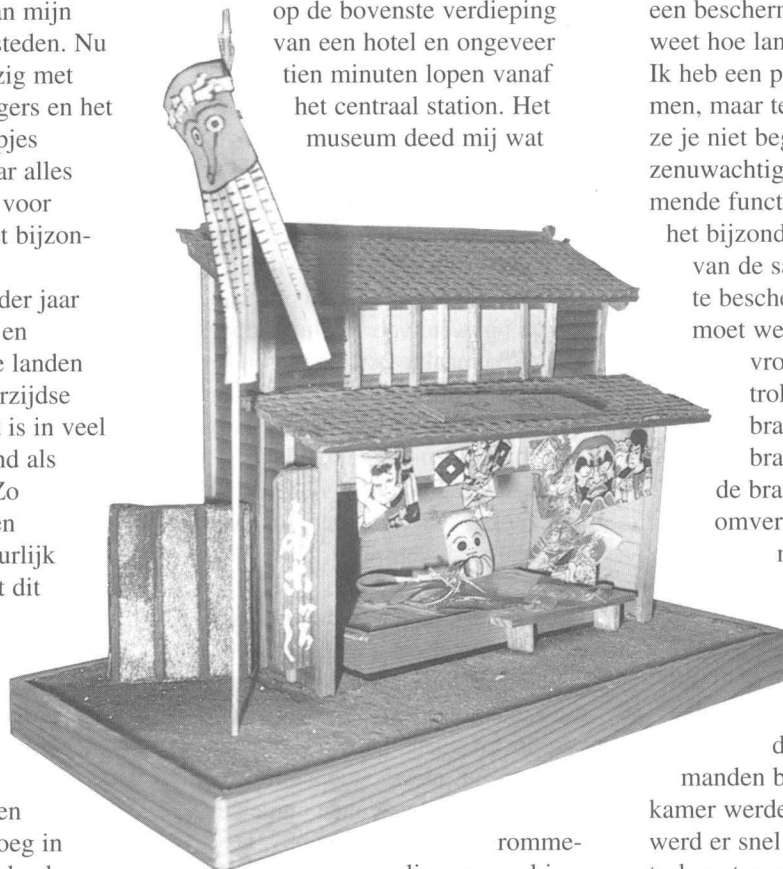
duurde voor de vlieger klaar was. Vooral dit laatste was een welkome bijkomstigheid, nu had ik langer werk met mijn vlieger en had ik meer voldoening.

Twee jaar geleden kwam ik in aanraking met een bureau dat zich totaal toelegt op Japan. Voordat ik er erg in had raakte ik hierbij betrokken en ging ik een bepaald deel van mijn vrije tijd aan dit bureau besteden. Nu houd ik mij daar vooral bezig met interne zaken, Japanse vliegers en het rondleiden van kleine groepjes Nederlanders in Japan. Maar alles komt voort uit de interesse voor Japan en zijn vliegers in het bijzonder.

Het jaar 2000 is een bijzonder jaar wat de relatie tussen Japan en Nederland aangaat, de twee landen herdenken hierin hun wederzijdse handelsbetrekkingen en dat is in veel plaatsen, zowel in Nederland als Japan te merken geweest. Zo heb ik 30 dagen rond mogen trekken door Japan en natuurlijk behoef ik niet te zeggen dat dit geweldig was, neen het was veel meer dan dat. Vliegers heb ik helaas alleen in winkels gezien en niet in de lucht. Voor de soms dagen durende vliegerfeesten was ik net een maand te vroeg in Japan, maar toch heb ik veel zaken op het vliegergebied mogen doen. Hierbij moet je denken aan het bezoeken van kleine winkeltjes van soms nog geen drie vierkante meter. De mensen in Japan spreken veelal geen Engels en zeker niet op het platte land. Dit is echter geen ramp, want waar een wil is, is een weg en zeker als beide partijen willen "ontdekken". In Tokio heb ik een klein leuk winkeltje mogen ontdekken waar de prijzen voor mijn bescheiden buidel net aan konden voldoen. In de grote winkelstraten zijn de prijzen niet te betalen, je moet daar al haast je beurs opentrekken voor de vele buigingen die het personeel voor je maakt. Ook

de vliegers die je eventueel zou willen kopen, zijn veelal niet zo mooi als de vliegers uit de kleine eenmans vliegerwinkeltjes.

Op mijn tocht door bepaalde wijken van Tokio ben ik natuurlijk ook bij het vliegermuseum uitgekomen. Dit vliegermuseum is op de bovenste verdieping van een hotel en ongeveer tien minuten lopen vanaf het centraal station. Het museum deed mij wat

rommelig aan, veel in de loop van de jaren verkregen vliegers lagen hier boven op elkaar gestapeld. Hierbij moet ik wel toegeven dat ruimtegebrek hiervan een belangrijke oorzaak is. Ik heb daar een aantal vliegerboeken in de Japanse taal aangeschaft.

In een andere wijk van Tokio zijn mooie winkels met handgemaakte poppen. Ook hier waren naar lang speurwerk een paar poppen met een vlieger. De poppen hebben historische achtergronden en dragen zeer mooie gewaden. Bij de Kanon tempel in de wijk Asakusa, te vergelijken met de Amsterdamse Jordaan, is soms een klein kraampje open dat

leuke gedachtenissen in vliegermodellen verkoopt. Maar het mooist van alles waren toch wel de vele winkeltjes die o.a. aardewerk, messen of keukenattributen verkopen. Boven de toegangsdeuren kun je vaak na enig speurwerk nog zeer oude verschoten handgemaakte vliegers vinden. Ze zijn echter niet te koop, ze hebben een beschermende functie en wie weet hoe lang ze daar dus al hangen. Ik heb een paar pogingen ondernomen, maar telkens weer doen ze alsof ze je niet begrijpen en lopen wat zenuwachtig in het rond. De beschermende functie van de vlieger en in het bijzonder de Yakko (voetknecht van de samurai) was om het huis te beschermen tegen brand. Je moet weten dat Japanse huizen vroeger totaal waren opgetrokken uit hout en erg brandbaar waren. Brak er brand uit, dan werden door de brandweer veel huizen omver getrokken die op die manier brandgangen maakte en de wijk gecontroleerd liet uitbranden. Belangrijke familie-spullen werden daarom dan ook in grote manden bewaard die in de woonkamer werden opgehangen. Bij brand werd er snel gehandeld en men vertrok met mand en spullen. Hierbij de vlieger achterlatend, hij had zijn functie even verloren. Ach en wie weet, mogelijk de volgende keer lukt het mij wel om zo'n geweldig mooie oude vlieger te bemachtigen. Japan ik kom hopelijk terug.

Ruud Kugel, Hoofddorp.